

De zoone van Toone

van kokosmat tot laminaat

Volksmusical in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZOONE VAN TOONE - VAN KOKOSMAT TOT LAMINAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Verteller:

Pööke

De familie:

Toon

Sien (de vrouw van Toon)

Kup (zoon)

Jan (zoon)

Thé (zoon)

Haske (zoon)

Greetje (dochter)

Annie (vrouw van Kup)

Zus (vrouw van Jan)

Bernadette (vrouw van Thé)

Gosina (kleinkind)

Wimke (kleinkind)

Janis (vriendin van Wimke)

Ome Manus (broer van Toon)

Tante Lien (vrouw van Maonus)

Tante Trui

Teus d'n Deus (vader van Zus)

Jenneke (moeder van Zus)

Buurtgenoten:

Hugo

Dora (vrouw van Hugo)

Nillis

Mien (vrouw van Nillis)

Beroepsgroepen:

Bakker Bart

Postbode Hent

Pastoor

Vroedvrouw juffrouw Spruit

Vier soldaten

Alie (Jehova Getuige)

Petrus (heilige)

Twee accordeonisten

In totaal zijn dit 35 rollen. Een aantal rollen leent zich uitstekend voor

dubbelrollen waardoor het aantal spelers teruggebracht kan worden tot vijftwintig.

DECOR:

Een eenvoudige kamer ingericht in de stijl van 1934. In de kamer staan een grote tafel met zes stoelen en twee fauteuils met een klein tafeltje. Aan de wand hangen religieuze afbeeldingen. De verlichting bestaat uit olielampjes. Algemene indruk rommelig. Op de vloer ligt een kokosmat. In de achterwand is een deur die half open staat en zogenaamd naar de keuken leidt. Een andere deur is de toegang tot de deel. In een zijwand is een bedstede. Naast de bedstee hangt een wijwatervatje. In de andere zijwand zit een raam. Het is zaterdagmiddag ongeveer vier uur. In de makkelijke stoel (fauteuil) zit een man van begin veertig (Toon) rustig de krant te lezen.

Woord vooraf:

In de volksmusical De zoone van Toone met als ondertitel 'van kokosmat tot laminaat' volgen wij het levenspad van Toon en zijn vrouw Sien over een periode van ongeveer veertig jaar (van 1934 – tot eind jaren zestig). We zien al het lief en leed wat er in zo'n periode voorbijkomt. Van geboorte tot dood en van huwelijk tot scheiding: alle facetten van het menselijke leven krijgen een plaats in deze volksmusical. Daarmee krijgt De zoone van Toone de status van een familiechroniek. Een chroniek die zich afspeelt in het Land van Maas en Waal.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaal contract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient u contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

De (volks)musical bestaat uit vier bedrijven die ieder weer onder te verdelen zijn in een aantal scènes. Ieder bedrijf beslaat een periode. We krijgen dan de volgende indeling:

1e bedrijf: de crisisjaren (1934: scène 1 en 2)

2e bedrijf: de oorlogsjaren (1944: scène 3)

Pauze

2e bedrijf: de oorlogsjaren (1944: scène 4)
3e bedrijf: de wederopbouw (1957: scène 5)
4e bedrijf: de flower power (1969: scène 6)

In ieder bedrijf worden meerdere liedjes gezongen die zijn ontleend aan melodieën uit de desbetreffende periode. Deze liedjes zijn van een eigen Maas en Waalse tekst voorzien.

De diverse bedrijven en soms ook scènes worden door een verteller geïntroduceerd. De verteller treedt op in de gedaante van Pööke, een wijd en zijd bekende Maas en Waalse volksfiguur. Voor de uitvoering van de diverse liedjes is, naast een of meerdere accordeonisten, het gebruik van een combo gewenst.

De zoon van Toone leent zich bij uitstek voor een bewerking. Onderdelen van zowel de gesproken tekst als van de liedteksten zouden daarbij op de lokale situatie aangepast dienen te worden. Uiteraard kan ook het dialect aan iedere streek worden aangepast.

De Zoon van Toone is met erg veel succes opgevoerd door cultuurgroep De Bewaorsmiense. De zeven voorstellingen (2500 bezoekers) waren allen maanden van tevoren uitverkocht. Van deze uitvoering is een DVD-opname gemaakt. Deze DVD is te bestellen via het email-adres antoonhol@hetnet.nl De totale speeltijd van deze produktie is ruim tweeënhalf uur.

Juli 2005 Antoon Hol

Pööke: *(komt op van achter uit de zaal. Pööke is wat clownesk gekleed en heeft een foekepot (van een varkensblaas gemaakt instrument) bij zich. In zijn andere hand heeft hij een ouderwetse kruik bier. Terwijl hij van achter naar voren loopt, zingt hij zijn bekende lied:)*

Vrouwke, 't is vastenavond. Ik kom niet thuis voor 't avond. Vanavond in de maneschijn, als vader en moeder naar bed toe zijn. Dan spelen we op de bussen; hier een stoel en daar een stoel, op elke stoel een kussen. Vrouwke geef me dit, vrouwke geef me dat, geef me een stuk van het varkensgat. Van de kop of van de zij, geef me een stukske brood erbij. Foekepotterij, foekepotterij. Geef me een cent en ik ga voorbij.

Ik heb zolang met de foekepot gelopen, en geen geld om brood te kopen. Hoog in de horsten, hangen de lange worsten. En als de lange versleten zijn, dan zullen de korte wel beter zijn.

Foekepotterij, foekepotterij. Geef me een cent en ik ga voorbij.

(al zingend beklimt Pööke het podium en keert zich naar het publiek. Vervolgens begint hij aan zijn declamatie)

Ja, mensen, ik zie wel dat jullie je ogen niet kunnen geloven. Is hij dat echt? Is dat echt Pööke de Snijer? Pööke van d'n oven? Maar die is toch allang dood? Nou, mensen, ik ben 't echt. In levenden lijve. Proost *(neemt een flinke slok bier)*. Dat zit zo mensen, ik ben in d'n hemel terecht gekomen. En in d'n hemel daar ben ik bar goed bevriend geraakt met Petrus. Gij weet wel, die van d'n hemelpoort. En die Petrus, die verveelt zich ook maar kapot daar aan die poort. Die staat de hele tijd maar te wachten op dode mensen. En daarom hou ik hem weleens een beetje gezelschap. Dan praten we wat en spelen een spelletje kaart. Om de tijd te doden zal ik maar zeggen. En nou had Petrus gehoord, dat de Bewaorsmiense een revue van vroeger tot nu willen opvoeren. En toen zei Petrus tegen mij: Da's iets voor jou, Pööke. Daar kun jij mooi wat over vertellen. En daarom sta ik nou hier. Om jullie iets te vertellen over vroeger. En ook om een potje bier te drinken. Want dat krijg je in de hemel niet. Daar drinken ze alleen maar champagne en daar kan ik niet tegen. Tegen die bubbels: daar moet ik altijd zo vreselijk van opboeren. Maar bier gaat als de beste. Proost *(heft de pul en neemt er een flinke slok uit)*. En onder een potje bier wil ik jullie de levensloop van Toone vertellen. Toon, dat was een echte Maas en Waalse man met een echte Maas en Waalse huishouden. Ik neem jullie daarom mee terug naar het jaar 1934. Dat was midden in de crisisjaren. Het was toen een armoedige tijd. Toon en zijn vrouw Sien hadden al zes kinderen.

Allemaal jongens. En nou is ze zwanger van de zevende. Maar, weten jullie wat? Kijk zelf maar. Proost. *(Pööke neemt nog een flinke slok en verdwijnt van het toneel)*

Gedurende de tijd dat Pööke op het toneel is, blijft Toon onverstoort in de krant lezen. Hij is zich op geen enkele wijze van de aanwezigheid van Pööke bewust.

EERSTE BEDRIJF

scène 1

In de fauteuil zit Toon nog steeds de krant (De Maas en Waler) te lezen. Toon is een bitse ietwat lompe man die zijn vrouw en kinderen verbaal overheerst. Achter deze ruwe buitenkant zit een klein hartje. Toon is een uiterst gezette man van halverwege de veertig. Hij heeft bretels nodig om zijn broek op te houden. In zijn mond heeft hij een pijp.

Na ongeveer 15 seconden komt Sien, zijn vrouw, waggelend op met in haar ene hand een emmer water en in haar andere hand een kistje met aardappelen. Sien is een aan haar man onderdanige vrouw die altijd in de weer is om het haar echtgenoot en haar kinderen naar de zin te maken (een huissloofje). Sien draagt een zwart kleed met daarvoor een wit schort. Ze is in deze scène hoogzwanger (al twee weken over tijd). Sien gaat aan de grote tafel zitten. Net als ze zit start de dialoog.

Toon: *(zonder zijn vrouw aan te kijken)* Doe mij nog een bak koffie, Sien.

Sien: *(komt steunend en kreunend overeind en wrijft opzichtig over haar dikke buik)* Het wordt nou toch echt tijd dat ie komt, Toon.

Toon: *(blijft in de krant lezen)* Wie? Wie moet er komen?

Sien: De kleine, Toon. Ik ben al bijna twee weken over de tijd.

Toon: *(licht snauwerig)* Ja en dat is die koffie ook als jij hem niet gauw gaat halen.

Sien: *(verdwijnt naar de keuken om koffie te halen. Toon leest verder in de krant. Na enige tellen roept Sien vanuit de keuken)* Staat er nog nieuws in de krant, Toon?

Toon: Och, dat is toch altijd hetzelfde. Brand in Dreumel, *(slaat de bladzijde om en kijkt op bovenste gedeelte)* gevochten op de werf in Deest *(kijkt naar het onderste gedeelte en schudt zijn hoofd)* en een hoop koude kak uit Druten. *(legt de krant half gevouwen naast de stoel neer)* En in Altforst geen nieuws... alweer met de kippen op stok. *(Sien komt vanuit de keuken terug met een mok koffie. Ze loopt er mee naar Toon, roert er in en blaast er in, proeft even en geeft hem dan aan Toon)*

Sien: Hier jongen, heb je een lekker bakske koffie. *(Toon pakt de koffie aan en zet hem naast zich neer. Hij begint de pijp uit te kloppen. Sien draait zich om en loopt terug naar de keuken. Als ze net in de keuken is, pakt Toon de koffie en neemt een slok. Meteen trekt hij een vies*

gezicht en spuugt een beetje terug in de mok)

Toon: *(met luide stem)* Sien! Je bent de suiker in de koffie vergeten.

Sien: *(vanuit de keuken)* Ik kom eraan. *(Sien komt zuchtend uit de keuken gewaggeld met een suikerpot in haar hand en houdt deze voor Toon. Toon schept overdadig (vier scheppen) suiker in zijn koffie en neemt een slok. Sien blijft liefdevol toekijken in de hoop dat de koffie nu wel bevalt)*

Toon: *(met een zucht)* Hè, hè, suiker in de koffie, da's pas lekker. *(Sien gaat aan de keukentafel zitten en begint de aardappels te schillen. Bart (de bakker) komt zingend binnen met een broodmand onder zijn arm. Bart is een vrolijk, uitgelaten type)*

Opkomstlied van bakker Bart, melodie 'Zandvoort bij de zee!' allen het refrein twee keer, muziek L. Darewski, Nederlandse bewerking Louis Davids 1915 / tekst A.M. Hol 2003:

En bakker Bartje, die levert brood.
Geen halve mikken, alleen maar groot.
Wil je ze wit of liever bruin?
Ik heb ze recht en rond en schuin.
Ja, bakker Bartje, heeft al 't brood

En bakker Bartje, die levert brood.
Aan rijke stinkers en aan de goot.
Het maakt niet uit voor rijk of arm
Al mijn mikken die zijn warm.
Ja, bakker Bartje, heeft al 't brood.

Bart: *(joviaal)* Ha, die Toon. Ha, die Sien. Staat er nog nieuws in de Maas en Waler, Toon?

Toon: Altijd hetzelfde, Bart. Brand in Dreumel, gevochten op de werf in Deest en een hoop koude kak uit Druten... en in Altforst geen nieuws... alweer met de kippen op stok.

Bart: En staat er dan geen nieuws in... over die man uit Horssen?

Toon: Welke man uit Horssen?

Bart: *(met een stalen gezicht)* Die met dat velletje over zijn neus. *(moet hier zelf hard om lachen. Toon kijkt de bakkersknecht aan of hij niet goed bij zinnen is. Als Bart ziet dat zijn gein bij Toon niet aanslaat, richt hij zich terstond tot Sien. Bart tot Sien)* En hoe is 't met jou? Gaat 't een beetje vrouwke?

Sien: *(wrijft over haar buik)* Voor mijn mag ie komen, Bart.

Bart: Dat zegt mijn vrouw ook altijd, Sien. Maar ik zeg altijd maar zo: je

moet een pruim niet plukken voor dat ie rijp is; en zo is 't met kinderen krijgen ook: beter te laat dan te vroeg, wâ?

Toon: *(kribbig tegen Bart)* Heb jij daar ook al verstand van?

Bart: *(keert zich om richting Toon)* Daarvan en van broden. *(draait zich om naar Sien)* Zes mikken, Sien?

Sien: Doe maar, Bart.

Toon: *(verbolgen)* Zes?

Sien: Voor morgen ook, Toon. Morgen is 't zondag.

Toon: Maar dan heb je toch nog geen zes mikken nodig.

Sien: De jongens zijn in de groei, Toon

Toon: De jongen vreten ons arm, zul je bedoelen.

Bart: *(die de zes broden ondertussen op de tafel heeft gelegd, nu op zakelijke toon)* Nou je 't toch over arm hebt, Toon. Kan ik onderhand een keer afrekenen?

Toon: Beter volgende week, Bart. Het zit de laatste tijd een beetje krap allemaal.

Bart: *(afgemeten)* Dat zei je vorige week ook al. En die week daarvoor ook. Dan krijg ik volgende week voor vier weken, wâ?

Toon: Daar kun je van op aan.

Bart: Nou, bonjour dan. *(Bart neemt de mand en vertrekt. Sien gaat met de zes broden naar de keuken en Toon leest verder in de krant. Na enige seconden komt zijn oudste zoon Kup binnen (Kup is een lange slungel van rond de vijftientig die enerzijds opstandig richting zijn vader is maar anderzijds heimelijk als zijn vader wil zijn))*

Kup: Ha vader.

Toon: *(kijkt even op van de krant)* Heuj. *(Kup gaat op een van de zes stoelen aan de grote tafel zitten)*

Kup: Staat er nog nieuws in de Maas en Waler, vader?

Toon: *(half brommerig)* Altijd hetzelfde, Kup. Brand in Dreumel, *(slaat de bladzijde om en kijkt op bovenste gedeelte)* gevochten op de werf in Deest *(kijkt naar het onderste gedeelte en schudt zijn hoofd)* en een hoop koude kak uit Druten. *(legt de krant half gevouwen naast de stoel neer)* En in Altforst geen nieuws... alweer met de kippen op stok. *(er valt een korte stilte. Kup staat op en drentelt wat om Toon heen)*

Kup: *(hoopvol)* En mag ik maandag nou mee naar de Maas, vader? Heb je 't gevraagd?

Toon: Nee, 't mag niet. Ik heb 't aan d'n opzichter gevraagd, jongen. Maar hij mag er maar eentje per huishouden aannemen. Dat zijn de regels van de werkverschaffing, zegt ie. Maar ben je al bij d'n Blauwe Zak langs geweest? In de meubelfabrieken is nog wel een beetje werk.

Kup: (*tikkeltje geïrriteerd*) D'n Blauwe Zak zegt dat ie met de pastoor heeft afgesproken dat hij eerst mensen aanneemt die in 't armenfonds zitten. En daar wou jij niet naar toe.

Toon: (*zelfingenomen*) Nee, ik ga niet naar 't armenfonds om te schooien voor een zak aardappelen. En dan zeker dank je wel moeten zeggen tegen de pastoor en de hoge heren? Nee jongen, daar begin ik niet aan.

Kup: (*verwijtend*) Omdat je bang bent voor de pastoor. Omdat je nooit in de kerk komt.

Toon: (*boos*) Ik ga niet naar de kerk uit principe. En dat weet jij verdomde goed, snotjong.

Kup: (*snuivend*) Nog steeds voor dat bankengeld zeker?

Toon: (*vastbesloten*) Krek zo. Zolang ze die banken verpachten zul jij mij daar niet zien. Het is toch ook te gek: geld vragen om in een kerkbank te mogen zitten. En de rijke stinkerds zitten vooraan op de eersterij op de dure banken en arme klootzakken als wij moeten achteraan gaan zitten. En dat, snotneus, heb ik tegen de pastoor gezegd en daarom zullen wij nooit van ons leven geld uit 't armenfonds krijgen.

Kup: (*teruglopend naar de grote tafel*) Weet je wat jij bent, vader? Een verschrikkelijke eigenwijze.

Sien: (*komt binnen gewaggeld*) Hou toch op met dat gesteggel, jullie. Wil je een bakske prut, Kup?

Kup: Ja lekker, moet. En doe er meteen een paar rondomme (*dubbele boterham*) bij. Ik heb honger.

Toon: (*korzelig*) Jullie hebben altijd honger.

Sien: (*vergoelijkend*) Ze zijn in de groei, Toon.

Toon: (*brommerig*) Die blijven in de groei, ja. Die komen verdomme nooit uitgegroeid. Ze vreten me arm, Sien. Ik zeg het je: ze vreten ons arm. (*Sien vertrekt naar de keuken. Toon pakt de krant weer. Kup staart beledigd voor zich uit. Na enige seconden komt met een hoop stampij Door binnen. Door is een grote, forsgebouwde volkswrouw van een jaar of vijftig. Ze heeft een emmer bij zich die vol vis zit*)

Door: Ik zeg goedemiddag.

Kup: Goedemiddag, Dora.

Toon: (*legt de krant weg*) Door.

Door: (*zet de emmer naast Toon neer en spreekt op luide toon*) Hugo zei tegen me: ga eens gauw wat vis naar Toon brengen. Hij heeft me toch een berg spul gevangen, joh. Ongelooflijk. Meer dan alle apostelen op 't Meer van Gagagalileleleja (*struikelt over het woord*) bij elkaar hadden. En de een nog groter dan de ander. Zulke zaten er

tussen. *(ze spreidt haar armen om het formaat aan te geven)* Hugo zei: daar kan de hele buurt mooi van mee eten.

Toon: *(staat op, kijkt in de emmer en roept, alvorens weer te gaan zitten, richting keuken)* Hé Sien. Je hebt wat te slachten dadelijk. *(Sien komt de keuken uitgestrompeld met de koffie en een mik voor Kup. Ze zet de koffie voor hem op tafel neer. Met een groot mes maakt ze een kruisteken over de mik alvorens er enige grove plakken af te snijden. Kup stort zich alsof hij uitgehongerd is op de plakken brood en slurpt boers van de koffie)*

Door: En Sientje, hoe gaat 't kindje?

Sien: Het gaat wel, Door. Gewoon doorgaan. Dat moet je wel met een huishouden met jongen. Gewoon doorgaan.

Door: Hoelang ben je nou al over de tijd?

Sien: Al twaalf dagen. Dat kind dat wil er gewoon niet uit.

Door: *(wijdbeens en armen overelkaar)* Dat kind is een meisje. *(ze wijst naar Siens haar)* Ik zie 't aan je haren. Dat glanst. Dat doet 't bij meisjes altijd. Bij jongens kijkt 't veel doffer.

Sien: Ik hoop dat je gelijk hebt, Door. Ik heb altijd al een meisje willen hebben. Naar zes jongens wordt dat ook wel tijd. Ik heb er ook voor gebid. Ik heb aan Onze Lieve Heer om een meisje gevraagd.

Door: Voor of na de daad?

Sien: Hè?

Door: Heb je het aan Onze Lieve Heer voor of na de daad gevraagd?

Sien: Maakt dat nog wat uit dan?

Door: *(knikt vertrouwelijk)* Het moet er voor. Anders wordt 't een kween. *(Sien schrikt zichtbaar. Door ziet dit en herstelt zich)* Maar jij hoeft je geen zorgen te maken. Je haren glanzen of dat er een hele pot brilcrème doorheen geflikkerd is. Het wordt zeker een meisje. *(Door en Sien lopen weg naar de keuken)*

Kup: *(mokkend, half met de mond vol brood)* Nou eten we zeker weer de hele week vis?

Toon: *(kijkt naar de emmer en roept richting keuken)* Hé, Sien. Je bent de vis vergeten mee naar de keuken te nemen. *(Sien komt meteen uit de keuken gestrompeld en tilt de zware emmer moeizaam op)*

Kup: Wat, is 't voor vis, moet?

Sien: *(kijkt in de emmer en graait er wat in)* Voorntjes en brasems. Dat komt goed uit. Dan kunnen de kleinsten de voorntjes nemen en dan hebben we voor de grote nog vier, *(kijkt in de emmer)* nee vijf brasems.

Toon: *(kijkt vertoornd op)* Die graatballen moet ik niet. We hadden toch nog smout liggen?

Sien: Dat hadden we, ja. Maar dat heeft onze Thé vanmorgen voor 't

werk opgegeten.

Toon: (*ietwat berustend*) Het is gadvergeme toch iedere dag 't zelfde hier. Die jongen vreten ons arm, Sien. Ik zeg 't je: ze vreten ons arm.

Sien: (*vergoelijkend*) Ik heb nog wel een stukske balkenbrei voor je liggen, Toon. Dat maak ik wel voor je klaar. (*Sien sjouwt, zwaar gebukt, met de emmer vis naar de keuken*)

Kup: En neemt onze Thé vanavond dat Nijmeegse meiske nou mee of niet?

Toon: Ik geloof 't wel.

Kup: (*op slijmerige toon*) Het zal mij benieuwen, wat dat voor grietje is, vat.

Toon: Och, het zal wel niks zijn. Wat moet zo'n stads ding met onze Thé?

Kup: (*op samenzweerderige toon*) Ik heb van onze Thé ook gehoord dat ze niet katholiek is, vader.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto